

Följande är sammanfattande ord om hjärtats handlingar – de som getts namnet "al-maqamât och al-ahwâl – stationer och tillstånd" – och detta är från trons grunder (usûl ul-îmân) och religionens fundament (qawâ'id) på samma sätt som kärleken till Gud och Hans profet – över honom vare Guds frid och välsignelser, tillit (tawakkul) till Gud och uppriktighet i tron för Honom, tacksamhet gentemot Honom och tålmod inför det som Han bestämt, fruktan för honom och hopp till honom och vad som kommer efter detta.

Att emulera dessa saker är bland de plikter som Gud gjort nödvändiga för trons folk och jag dikterar dem snabbt.

Så jag säger: Detta är handlingar som alla är nödvändiga (wâdjib) över var och en ur skapelsen – de som är ansvariga (al-ma'murîn) i grunden ('asl) genom religions ledare/imamer. Människorna i det är på tre nivåer (*daradjât*) på samma sätt som de i de abdân handlingarna är tre:

1 – de som gör orätt mot sin själ;

2 – de som är mittemellan; och

3 – de som går före med välsignelser (*sâbiq bi-l-khayrât*).

Att göra orätt mot sin själ är olydnad genom att överge påbuden eller genom att utföra förbjudna saker.

Att gå mittemellan är att utföra det nödvändiga (*wâdjib*) och lämna det förbjudna (*haram*).

Att *sâbiq bi-l-khayrât* är att dra sig nära med det som förordnats för en av de obligatoriska och de rekommenderade (*mustahabb*) gärningarna och att lämna handlingar som är förbjudna och ogillade (*makruh*).

